

Warszawa, 11 lutego 2026 r.

**GŁÓWNY INSPEKTOR
NADZORU BUDOWLANEGO**

DOR.7110.416.2025.KKR

DECYZJA

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 i 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2025 r., poz. 1691, dalej jako k.p.a.), po rozpatrzeniu odwołania [.....] od decyzji Wojewody Pomorskiego z 3 października 2025 r., nr 115/2025/MD, znak: WI-III.7840.4.13.2025.MD,

- 1. utrzymuję w mocy zaskarżoną decyzję, w części dotyczącej zatwierdzenia projektu zagospodarowania terenu oraz projektu architektoniczno-budowlanego i udzielenia pozwolenia na budowę, na działce nr ewid. 199/8, obręb 0301, miasto Gdańsk,**
- 2. umarzam postępowanie odwoławcze w pozostałej części.**

UZASADNIENIE

Decyzją z 3 października 2025 r. Wojewoda Pomorski zatwierdził projekt zagospodarowania terenu oraz projekt architektoniczno-budowlany i udzielił Polskim Sieciom Elektroenergetycznym S.A. pozwolenia na budowę strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej pn.: „Rozbudowa stacji 400/110 kV Gdańsk Błonia wraz z instalacją urządzeń do kompensacji mocy biernej” na działkach nr ewid. 196/10 (196/5), 282/9, 199/5, 198, 194/5, 197/1, 199/8, 199/7, 284, 196/1, obr. 0301 w mieście Gdańsk.

Z powyższą decyzją organu wojewódzkiego nie zgodził się [.....] i w ustawowym terminie wniósł odwołanie.

Jak wyjaśnił WSA w Warszawie w wyroku z 2 lutego 2016 r., VII SA/Wa 2436/15, w przypadku inwestycji liniowych, zakres postępowania musi odpowiadać interesowi prawnemu określonego podmiotu. Decyzja wydana w postępowaniu odwoławczym, którego przedmiotem jest inwestycja liniowa, może dotyczyć kwestionowanej decyzji tylko w tej części, w której odnosi się ona do interesu prawnego odwołującego się (podobnie wyrok NSA z 4 października 2016 r., II OSK 1412/16).

Pomimo tego, że zezwolenie na realizację przedmiotowej inwestycji ze względu na swój liniowy charakter obejmuje wiele nieruchomości, a w konsekwencji stronami postępowania w jego przedmiocie może być wiele podmiotów, to interes prawny każdego z nich nie dotyczy całej decyzji. Interes prawny poszczególnych stron postępowania o wydanie tego rodzaju zezwolenia dotyczy tej części decyzji, która dotyczy nieruchomości danej osoby. Innymi słowy, każdy z właścicieli i użytkowników wieczystych nieruchomości oraz osób mających inne prawa do nieruchomości jest

stroną decyzji o pozwoleniu na budowę, ale tylko w części dotyczącej jego nieruchomości.

Mając na uwadze przywołane powyżej orzecznictwo sądowoadministracyjne wniesione odwołanie zostało rozpatrzone w części w jakiej zaskarżona decyzja dotyczy interesu prawnego Skarżącego tj. w części dotyczącej działki nr ewid. 199/8, obręb 0301, miasto Gdańsk, której jest współwłaścicielem.

W pozostałej części, tj. w części dotyczącej zatwierdzenia projektu zagospodarowania terenu oraz projektu architektoniczno-budowlanego i udzielenia pozwolenia na budowę, na działkach nie stanowiących własności [.....] postępowanie odwoławcze należało umorzyć z uwagi na fakt, iż zostało ono zainicjowane podaniem osoby, która nie posiada legitymacji do skutecznego wniesienia odwołania od ww. decyzji organu wojewódzkiego w części dotyczącej działek/nieruchomości, nie będących jej własnością.

Jak wynika z wyroku WSA w Warszawie z 12 marca 2019 r., I SA/Wa 1791/18, w sytuacji gdy postępowanie odwoławcze powinno zostać umorzone w części, organ powinien orzec jednocześnie, w odpowiednim zakresie, na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 lub 2 oraz pkt 3 k.p.a. Takie rozstrzygnięcia, w tym umotywowane posiadaniem przez skarżącego interesu prawnego jedynie w odniesieniu do części decyzji, są powszechnie akceptowane w praktyce orzecznictwa administracyjnego i sądowoadministracyjnego (zob. wyroki: WSA w Warszawie z 20 sierpnia 2020 r., IV SA/Wa 2425/19; NSA z 13 maja 2016 r., I OSK 1770/14 i I OSK 1905/14; wyrok WSA w Olsztynie z 1 kwietnia 2015 r., II SA/OI 68/15).

Po rozpatrzeniu powyższego odwołania oraz przeanalizowaniu akt sprawy Główny Inspektor Nadzoru Budowlanego stwierdza, co następuje.

Stosownie do art. 32 ust. 4 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (Dz. U. z 2025 r., poz. 418 ze zm.), pozwolenie na budowę może być wydane wyłącznie temu, kto złożył wniosek w tej sprawie w okresie ważności decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu, jeżeli jest ona wymagana zgodnie z przepisami o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz temu kto złożył oświadczenie, pod rygorem odpowiedzialności karnej, o posiadanym prawie do dysponowania nieruchomością na cele budowlane. Powyższe dokumenty inwestor winien dołączyć do wniosku o pozwolenie na budowę (art. 33 ust. 2 pkt 2 i 3 Prawa budowlanego).

W niniejszej sprawie Inwestor – Polskie Sieci Elektroenergetyczne S.A. – złożył wniosek o pozwolenie na budowę oraz oświadczenie o posiadanym prawie do dysponowania nieruchomościami m.in. działką nr ewid. 199/8, obręb 0301, miasto Gdańsk, na cele budowlane.

Zgodnie z art. 13 ust. 6 ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych (Dz. U. z 2024 r., poz. 1199), ilekroć w przepisach ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane jest mowa o decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu, rozumie się przez to także decyzję o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej.

Inwestor uzyskał i do wniosku o wydanie decyzji o pozwoleniu na budowę dołączył decyzję Wojewody Pomorskiego z 16 czerwca 2025 r., znak: WI-III.747.1.8.2025.KN,

ustalającą lokalizację strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej dla przedsięwzięcia pn.: „Rozbudowa stacji 400/110 kV Gdańsk Błonia wraz z instalacją urządzeń do kompensacji mocy biernej”.

Z dniem wydania decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej inwestor nabywa prawo do dysponowania nieruchomościami, o których mowa w ust. 3, art. 22 ust. 1 i art. 23 ust. 1a, na cele budowlane w rozumieniu ustawy z 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (art. 19 ust. 6 ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych).

Tym samym inwestor dokonał czynności, o których mowa w art. 32 ust. 4 pkt 1 i 2 w zw. z art. 33 ust. 2 pkt 2 i 3 Prawa budowlanego.

Stosownie do art. 35 ust. 1 pkt 1a Prawa budowlanego, przed wydaniem decyzji o pozwoleniu na budowę lub odrębnej decyzji o zatwierdzeniu projektu budowlanego organ administracji architektoniczno-budowlanej sprawdza zgodność projektu zagospodarowania działki lub terenu oraz projektu architektoniczno-budowlanego z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego i innymi aktami prawa miejscowego albo decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu w przypadku braku miejscowego planu.

Sporne przedsięwzięcie, w części dotyczącej działki o nr ewid. 199/8, obręb 0301, miasto Gdańsk, jest zgodne z ustaleniami określonymi w ww. decyzji Wojewody Pomorskiego z 16 czerwca 2025 r., znak: WI-III.747.1.8.2025.KN o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej.

Stosownie do art. 35 ust. 1 pkt 1b Prawa budowlanego, przed wydaniem decyzji o pozwoleniu na budowę lub odrębnej decyzji o zatwierdzeniu projektu budowlanego organ administracji architektoniczno-budowlanej sprawdza zgodność projektu zagospodarowania działki lub terenu oraz projektu architektoniczno-budowlanego z wymaganiami ochrony środowiska, w szczególności określonymi w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, o której mowa w art. 71 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

Przedłożony projekt budowlany przedmiotowej inwestycji, w części dotyczącej działki o nr ewid. 199/8, obręb 0301, miasto Gdańsk, uwzględnia również warunki zawarte w decyzji Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gdańsku z 12 sierpnia 2024 r., znak: RDOŚ-Gd-WOO.420.21.2024.MR.12, stwierdzającej brak potrzeby przeprowadzania oceny oddziaływania na środowisko, w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pn. „Rozbudowa stacji 400/100 kV Gdańsk Błonia wraz z instalacją urządzeń do kompensacji mocy biernej”.

Przechodząc do dalszej oceny, wskazać należy, że stosownie do art. 35 ust. 1 pkt 2 Prawa budowlanego, przed wydaniem decyzji o pozwoleniu na budowę lub odrębnej decyzji o zatwierdzeniu projektu budowlanego organ administracji architektoniczno-budowlanej sprawdza zgodność projektu zagospodarowania działki lub terenu z przepisami, w tym techniczno-budowlanymi.

Analiza akt sprawy nie wykazała aby projekt zagospodarowania terenu spornej inwestycji, w części dotyczącej działki o nr ewid. 199/8, obręb 0301, miasto Gdańsk, naruszał przepisy techniczno-budowlane.

Stosownie do art. 35 ust. 1 pkt 4 i 4a Prawa budowlanego, przed wydaniem decyzji o pozwoleniu na budowę lub odrębnej decyzji o zatwierdzeniu projektu budowlanego organ administracji architektoniczno-budowlanej sprawdza posiadanie przez projektanta i projektanta sprawdzającego odpowiednich uprawnień budowlanych a także przynależność projektanta i projektanta sprawdzającego do właściwej izby samorządu zawodowego.

Projekt budowlany został sporządzony i sprawdzony przez osoby posiadające stosowne uprawnienia budowlane oraz aktualne zaświadczenia, o których mowa w art. 12 ust. 7 Prawa budowlanego. Projektant i sprawdzający złożyli oświadczenie o sporządzeniu projektu budowlanego, zgodnie z obowiązującymi przepisami oraz zasadami wiedzy technicznej.

Potwierdzić również należy kompletność przedłożonego przez inwestora projektu budowlanego zawierającego projekt zagospodarowania działki lub terenu oraz projekt architektoniczno-budowlany, do którego dołączono wymagane opinie, uzgodnienia, pozwolenia i sprawdzenia oraz informację dotyczącą bezpieczeństwa i ochrony zdrowia, o których mowa w art. 20 ust. 1 pkt 1b Prawa budowlanego.

Zgodnie z art. 35 ust. 4 Prawa budowlanego, w razie spełnienia wymagań określonych w ust. 1 oraz w art. 32 ust. 4, organ administracji architektoniczno-budowlanej nie może odmówić wydania decyzji o pozwoleniu na budowę. Powyższy przepis nie dopuszcza jakiegokolwiek uznaniowości w sprawie wydania pozwolenia na budowę, ani możliwości uzależnienia wydania tego pozwolenia od spełniania dalszych warunków. Jeśli zatem organ oceni przedłożony projekt jako zgodny z prawem nie może odmówić wydania pozwolenia na budowę. Kompletność projektu budowlanego, jego sporządzenie i sprawdzenie przez osoby z odpowiednimi uprawnieniami, zgodność projektu z ustaleniami planu miejscowego, bądź warunkami zabudowy i innymi przepisami, w tym techniczno-budowlanymi oraz dysponowanie przez inwestora nieruchomością na cele budowlane, musi skutkować wydaniem decyzji pozytywnej.

W tym miejscu odnosząc się do podnoszonych przez Skarżącego zarzutów wskazujących na „obrazę przepisów postępowania, polegającą na zaniechaniu zażądania od inwestora przedłożenia dokumentu obejmującego pozwolenie na budowę dwóch słupów wysokiego napięcia na działce 199/8 i przeprowadzenia z niej dowodu na okoliczność ich wzniesienia zgodnie z prawem, co narusza art. 77 § 1 i art. 78 § 1 k.p.a.”, „obrazę przepisów postępowania, polegającą na zastąpieniu przedłożenia decyzji o pozwoleniu na budowę zapewnieniami inwestora o jej rzekomym wydaniu, co narusza art. 75 § 2 i art. 76 § 1 k.p.a.”, „obrazę prawa materialnego poprzez wydanie pozwolenia na przebudowę obiektów budowlanych, które zostały wzniesione bez wymaganego pozwolenia na budowę”, wskazać należy, że w ramach projektowanego zadania, polegającego na rozbudowie stacji 400 kV Gdańsk Błonia, planuje się przebudowę wprowadzeń liniowych do rozdzielni 110 kV. W pierwszej kolejności należy wyjaśnić, że zamierzenie objęte wnioskiem Inwestora nie obejmuje przebudowy, rozbudowy ani remontu słupów elektroenergetycznych posadowionych na działce nr 199/8. Zakres inwestycji ogranicza się wyłącznie do robót w obrębie istniejących linii elektroenergetycznych, w szczególności do wymiany przewodów fazowych, przewodów odgromowych stalowo-aluminiowych, przewieszenia istniejących przewodów odgromowych typu OPGW, przewieszenia istniejących samonośnych przewodów światłowodowych ADSS (zob. Projekt budowlany, Projekt zagospodarowania terenu, str. 17). Podkreślenia wymaga, że

słupy elektroenergetyczne pozostają w niezmienionej lokalizacji, o niezmienionej konstrukcji i parametrach technicznych, a tym samym nie stanowią przedmiotu zamierzenia budowlanego objętego wnioskiem. Należy ponadto podkreślić, że Inwestor dla przedmiotowej inwestycji uzyskał decyzję o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej, wydaną na podstawie ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych. Decyzja ta przesądza o dopuszczalności realizacji przedmiotowej inwestycji i wiąże organy administracji architektoniczno-budowlanej.

Dodatkowo należy wskazać, że Główny Urząd Nadzoru Budowlanego, w celu wszechstronnego wyjaśnienia okoliczności sprawy, wystąpił do właściwych organów administracji z zapytaniem, czy dysponują decyzją o pozwoleniu na budowę dotyczącą słupów elektroenergetycznych zlokalizowanych na działce nr ewid. 199/8. Z uzyskanych odpowiedzi wynika, że organy te nie posiadają takiej dokumentacji. Okoliczność ta została przez organ uwzględniona przy ocenie materiału dowodowego, jednakże nie mogła sama przesądzać o obowiązku odmowy wydania decyzji o pozwoleniu na budowę w niniejszym postępowaniu. Przedmiotem prowadzonego postępowania nie była bowiem ocena legalności wzniesienia istniejących słupów elektroenergetycznych, lecz rozstrzygnięcie w zakresie robót objętych wnioskiem Inwestora, które - jak już wskazano - nie obejmowały tych obiektów.

Jednocześnie zwrócić należy uwagę, że w aktach sprawy znajdują się przedłożona przez Inwestora decyzja Wojewódzkiego Zarządu Gospodarki Przestrzennej z 30 października 1980 r., znak: ZGP-II-440/uz/W/53/80, w sprawie zatwierdzenia planu realizacyjnego przebiegu linii WN 110 kV GPZ Gdańsk-Błonia-GPZ Tczew oraz protokół odbioru technicznego linii 110 kV Gdańsk-Błonia-Tczew z 30 września 1983 r.

Z kolei sam brak zachowania w aktach organów administracji architektoniczno-budowlanej decyzji o pozwoleniu na budowę, wydanej kilkadziesiąt lat temu, nie może być automatycznie utożsamiany z brakiem legalności obiektu. Stanowisko to znajduje potwierdzenie w orzecznictwie sądów administracyjnych. W wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Krakowie z 12 marca 2025 r., sygn. akt II SA/Kr 36/25, wskazano, że w sytuacji wzniesienia obiektu budowlanego przed dniem 1 stycznia 1995 r. aktualny właściciel tego obiektu nie musiał bowiem przechowywać decyzji o pozwoleniu na budowę, zaś brak możliwości okazania takiej decyzji sam w sobie nie oznacza jeszcze, że mamy do czynienia z samowolą budowlaną.

Podobnie Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z 10 czerwca 2025 r., sygn. akt II OSK 119/23, podkreślił, że obowiązek posiadania dokumentacji budowlanej przez cały okres istnienia obiektu budowlanego nie może odnosić się do obiektów budowlanych wybudowanych przed wejściem w życie ustawy - Prawo budowlane z 1994 r., tj. przed 1 stycznia 1995 r., jak i do robót budowlanych wykonanych przed tą datą. Oznacza to, że nie ma obowiązku posiadania dokumentacji budowy oraz dokumentacji powykonawczej dla obiektów budowlanych wybudowanych przed 1 stycznia 1995 r. Skoro ustawa Prawo budowlane z 31 stycznia 1961 r. (Dz.U. z 1961 r. Nr 7, poz. 46 ze zm.), jak również Prawo budowlane z 1974 r. nie zawierały regulacji odpowiadającej obecnie obowiązującemu od 1995 r. art. 63 Prawa budowlanego, to należy przyjąć, że niedopuszczalne jest domniemywanie istnienia samowoli budowlanej. Warunkiem zastosowania sankcji w postaci rozbiórki obiektu jest uprzednie niewątpliwe ustalenie, że został on wybudowany w warunkach "samowoli budowlanej". Należy jednak odróżnić brak możliwości odnalezienia

dokumentacji świadczącej o legalności danego obiektu od udowodnienia jego nielegalności (por. wyrok NSA z 29 kwietnia 2010 r., sygn. akt II OSK 651/09).

Na uwzględnienie nie zasługuje również zarzut naruszenia art. 10 k.p.a., polegający – zdaniem Skarżącego – na powiadomieniu go o treści pisma Inwestora z 26 września 2025 r. w sposób uniemożliwiający zajęcie stanowiska przed wydaniem decyzji przez organ I instancji, co w ocenie Skarżącego stanowiło także naruszenie art. 81 k.p.a. Z akt sprawy wynika bowiem, że Skarżący został prawidłowo zawiadomiony o wszczęciu postępowania administracyjnego oraz brał w nim czynny udział na etapie postępowania prowadzonego przez Wojewodę, składając pisma i prezentując swoje stanowisko.

Z jednolitego i utrwalonego orzecznictwa sądów administracyjnych wynika, że dla skuteczności zarzutu pozbawienia strony możliwości czynnego udziału w toczącym się postępowaniu administracyjnym koniecznym jest wykazanie, że zarzucane uchybienie uniemożliwiło stronie przeprowadzenie konkretnych czynności procesowych, a w następstwie realizację przysługujących jej praw i nie mogło być konwalidowane na późniejszych etapach tego postępowania, jak również, że naruszenie to miało istotny wpływ na wynik sprawy. To do strony stawiającej zarzut należy więc wykazanie istnienia związku przyczynowego między naruszeniem przepisów postępowania, a wynikiem sprawy strona powinna wykazać, że niezawiadomienie jej przed wydaniem decyzji o zebraniu materiału dowodowego i możliwości składania wniosków dowodowych uniemożliwiło jej dokonanie w danym postępowaniu konkretnej czynności procesowej. Naruszenie art. 10 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego ocenić należy z punktu widzenia uniemożliwienia stronie podjęcia konkretnie wskazanej czynności procesowej oraz wpływu tego uchybienia na wynik sprawy (zob. wyrok NSA z 9 lipca 2024 r., sygn. akt III OSK 2619/22).

W niniejszej sprawie Skarżący, poza tym że został zawiadomiony o wszczęciu postępowania i korzystał z przysługujących mu uprawnień procesowych na etapie postępowania przed organem I instancji, złożył również odwołanie od wydanej decyzji, które zostało merytorycznie rozpatrzone przez organ II instancji – Głównego Inspektora Nadzoru Budowlanego. Nie można zatem uznać, że Skarżący został pozbawiony prawa do czynnego udziału w postępowaniu, skoro jego uprawnienia wynikające z art. 10 § 1 k.p.a. zostały zrealizowane zarówno w toku postępowania pierwszoinstancyjnego, jak i na etapie odwoławczym. Tym samym brak jest podstaw do stwierdzenia naruszenia przepisów postępowania w stopniu mogącym mieć istotny wpływ na wynik sprawy.

Zdaniem Głównego Inspektora Nadzoru Budowlanego, organ I instancji, realizując zasadę czynnego udziału stron w postępowaniu, prawidłowo przekazał pismo Skarżącego Inwestorowi celem zajęcia stanowiska.

Wbrew twierdzeniom Skarżącego, w ocenie Głównego Inspektora Nadzoru Budowlanego uzasadnienie zaskarżonej decyzji organu wojewódzkiego odpowiada wymaganiom art. 107 § 3 k.p.a. Organ odniósł się do okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy, tj. zakresu zamierzenia i jego zgodności z obowiązującymi przepisami. Ponadto zaskarżona decyzja organu wojewódzkiego zawiera niezbędne elementy, o których mowa w art. 107 § 1 k.p.a. Sam fakt, że strona nie zgadza się z przyjętym przez organy sposobem rozstrzygnięcia sprawy, nie oznacza, iż rozstrzygnięcie zapadło w oparciu o wadliwie ustalony stan faktyczny. Postępowanie w przedmiotowej sprawie było prowadzone w zgodzie

z obowiązującymi przepisami prawa, zgromadzony materiał dowodowy został wnikliwie rozpatrzony, a podjęte orzeczenie nie narusza żadnych ze wskazanych przepisów postępowania administracyjnego.

Wobec powyższego należało utrzymać w mocy ww. decyzję Wojewody Pomorskiego z 3 października 2025 r., w części dotyczącej zatwierdzenia projektu zagospodarowania terenu oraz projektu architektoniczno-budowlanego i udzielenia pozwolenia na budowę na działce nr ewid. 199/8, obręb 0301, miasto Gdańsk, i umorzyć postępowanie odwoławcze w części dotyczącej zatwierdzenia projektu zagospodarowania terenu oraz projektu architektoniczno-budowlanego i udzielenia pozwolenia na budowę, na działkach nie stanowiących własności [.....]

Mając na uwadze powyższe, należało orzec jak w sentencji.

Decyzja niniejsza jest ostateczna. Strona może ją zaskarżyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, w terminie 30 dni od daty jej doręczenia. Skargę wnosi się za pośrednictwem Głównego Inspektora Nadzoru Budowlanego (ul. Krucza 38/42, 00-926 Warszawa). Wpis od skargi wynosi 500 zł. Strona może złożyć do Sądu wniosek o przyznanie prawa pomocy obejmującego m.in. zwolnienie z kosztów sądowych.

Z upoważnienia
GŁÓWNEGO INSPEKTORA NADZORU BUDOWLANEGO
DYREKTOR DEPARTAMENTU ORZECZNICTWA

Dorota Klimberzin
(dokument podpisany elektronicznie)

Otrzymują:

1. [.....]
2. PSE S.A.

Do wiadomości:

1. Pomorski Urząd Wojewódzki, ul. Okopowa 21/27, 80-810 Gdańsk z prośbą o dokonanie obwieszczeń o wydaniu niniejszej decyzji w trybie art. 10 ust. 1 w zw. z art. 13 ust. 4 ustawy z dnia 24 lipca 2015 r., o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych (Dz. U. z 2024 r., poz. 1199)
2. Pomorski WINB w Gdańsku, ul. Na Stoku 50, 80-874 Gdańsk
3. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Gdańsku, ul. Chmielna 54/57, 80-748 Gdańsk
4. Urząd Miejski w Gdańsku, ul. Nowe Ogrody 8/12, 80-803 Gdańsk
5. Sekretariat DOR
6. aa